



MOBIEL MATCHVissen

Het zoeken naar de vis vereist soms een originele strategie. Met wateren als het langzaam stromende Utrechtse riviertje de Kromme Rijn in de buurt, kun je op zoek naar grote blankvoorn het nuttige met het aangename verenigen: we pakken lekker de fiets en vissen de veelbelovende stekken systematisch af. Licht bepakt fiets je het Hollandse landschap door met de hengel in de hand. Voeren, vissen, vangen en weer verder!

TEKST EN FOTOGRAFIE BEREND MASSELINK

Vissen kan zo mooi zijn als je het simpel houdt. Soms schieten we te ver door in ons enthousiasme en rijden we met boot, trailer, buitenboordmotor en twintig kilo kunsttaas (à € 250 per kilo) 195 kilometer ver om twee snoekjes en een baars te vangen. Terwijl er bij wijze van spreken op 30 meter van je huis een vette metersnoek ligt te wachten op een met een welgemikte worp gepresenteerde shad. Je begrijpt dat we na zulke dagen wel wat ontspanning kunnen gebruiken. Hierop hebben we de volgende remedie gevonden: lekker simpel vissen én vangen! Je kent het wel: telescoophengeltje, dobbertje, balletje deeg, hakensteker. Of



De hoofdmoot bestaat uit dit gemiddelde slag blankvoorns, al behoren ook kneiters tot de mogelijkheden.

je pakt de fiets en gaat blankvoorns vangen, dat soort werk. Heerlijk relaxt vissen.

DE KROMME RIJN

Vlakbij huis ligt de Kromme Rijn. Deze stroomt 27 kilometer lang door de Provincie Utrecht, van Wijk



Laat je dobber telkens 15 tot 30 meter op de stroming meedriften en houd de lijn daarbij af en toe even tegen.

bij Duurstede naar Utrecht. Onderweg komt het riviertje langs plaatsen als Cothen, Werkhoven, Odijk en Bunnik. Dorpjes aaneengeregend door veel groen. De Kromme Rijn was ooit een belangrijke scheepvaarttroute, hier voeren in het verleden nog Romeinse galeien. Tot de afdamming in 1122 (nog bedankt bisschop Godebald) vormde het zelfs de hoofdstroom van de Rijn. Vandaag de dag is het een riviertje met een haast Engelse charme. Alleen de 'chubs', de 'double figure' barbelen en de van vis bezeten tronies van Chris Yates en Bob James (uit de filmklassieker 'A Passion for Angling') ontbreken nog in het decor.

DRIFTEND MATCHEN

Een kalm riviertje als dit is gewoon geschapen voor de matchhengel. Het water is gemiddeld zo'n tien meter breed en twee meter diep, gevuld met aardig wat waterplanten en omgeven door rietkragen, natuurlijke oevers, nevengeulen, elzen, wilgen, weiden, appel- en kersenboomgaarden en wandel- en fietspaden. Het visbestand bestaat uit snoek, grote blankvoorn, baars, grote kolblei, winde, brasem, alver en riviergrondel, met hier en daar een toevalstreffer als roofblei, barbeel of kopvoorn. Met de matchhengel kunnen we onze dobbers lekker laten

driften op de lichte stroming. Beugel open, vinger op de spoel voor controle en elke minuut met de linkerhand een tiental maden voeren in de hoofdstroom. Zodra de langzaam neerdalende maden worden gespot, zijn de blankvoorns paraat. Over een lengte van wel vijftig meter kun je op die manier de vis naar je toe laten zwemmen en grandioze vangsten boeken. De zinksnelheid van de maden bepaalt waar ze ongeveer de bodem bereiken. Dat kan wel dertig meter verderop zijn, maar de meeste aanbeten komen op tien tot vijftien meter afstand. Sterke, zilveren vissen met feloranje ogen. Je vangt ze in alle jaarklassen, met af en toe een uitschieter naar kanjerformaat – schoenmaat 40 of groter.

HENGELKEUZE

Edo en Robert gaan mee op pad langs de Kromme Rijn. Deze vader en zoon zijn karpervissers pur sang, dus onbekend met de matchhengel. Gelukkig zijn ze nieuwsgierig en niet bang voor een eindje fietsen. Helaas heb ik maar één matchhengel in de schuur staan, dus nemen we naast een snelle (fast action) matchhengel van 4,20 meter ook nog een bolognese hengel van 5 meter en een penhengel voor de karpers van 3,60 meter mee. Dat kan prima. De

bolognese hengel zie je in ons land niet vaak, maar ik ben er gek op. Zo ben ik lang op zoek geweest naar een lichte, lange buigzame hengel die compleet zou kromtrekken op een grote, bonkende en razende blank-

Een telescopische bolognese hengel is zeer compact te vervoeren. Handig voor op de fiets!



voorn. Het hield me zelfs uit de slaap. Mijn zoektocht eindigde met de Shimano Aspire AX TE 3-500GT.

RARE DOBBERS

De drie hengels worden opgetuigd als matchhengels en dus voorzien van opvallende dobbers. We noemen ze dan ook geen dobbers, maar stickfloats, Avons en wagglers – typische 'Engelse' dobbers voor stromend water. Ze hebben gemeen dat hun drijfvermogen aan de bovenzijde zit, ze stabiel zijn in de stroming, de wind er weinig vat op krijgt en ze van een dikke fluo top zijn voorzien. Voor geringe dieptes – tot een meter of twee – is de lichtere stickfloat van 3 of 4 gram aan een lange (4,20 meter) matchhengel ideaal. Staat er meer wind, willen we verder werpen, dieper vissen of met meer lood sneller de diepte bereiken waar de grotere vissen vaak zitten, dan kunnen we overstappen op Avons of wagglers van 5, 6 of 7 gram. De hoofdlijn is 14/00

Met een goede kaart kun je geweldige 'fiets-vis-routes' uitstippelen.



nylon met daaronder een onderlijn van 12/00 of 10/00. De rest van onze uitrusting past gemakkelijk in de rug- of fietstas: wat onderlijntjes, loodjes, haakjes nummer 14, dobbers, nylon, inklapbaar schepnet, peilloodjes, hakenstekers en maden – veel maden!

MADEN STROOIEN

Tussen Utrecht en Wijk bij Duurstede bevinden zich veel geschikte visstekken. Het grootste deel van de rivier kun je bevissen met de VISpas van de AUHV en van HSV De Rietvoorn. We vissen verschillende mooie stekken af met telkens dezelfde aanpak: maden voeren, vissen, nog meer maden voeren en vangen. Pas wanneer de vangsten minder worden, fietsen we door naar de volgende stek. Onze karpervissers Edo en Robert hebben het spelletje snel door en raken enthousiast. "Blijf maden voeren!", roep ik streng wanneer in de opwindning van de vangst de 'bevoorrading' stopt. De vissen van het stromend water tonen zich sterker dan hun soortgenoten op stilstaand water. De enkele grotere blankvoorns die we vangen knokken echt voor wat ze waard zijn. Het spektakel van de vangst van een supergrote blankvoorn maken we helaas niet mee; die laten het vandaag afweten.

GOEDE LIJNAFGIFTE

De tactiek om iedere minuut een plukje van een tiental maden te voeren, werpt zijn vruchten af. Op iedere stek vangen we steeds meer vis. Totdat de vissen na verloop van tijd voorzichtiger worden en de vangsten afnemen. Om de vis toch weer te kunnen foppen, schakelen we over op lichtere dobbers, een dunnere onderlijn en maar één made op de haak in plaats van twee. Dat scheelt al iets. Een andere truc is om de dobber af en toe 'tegen te houden', zodat de haak met de made door de lichte stroming omhoog komt. Dit lokt vaak een aanbeet uit. Laat de dobber ook lekker drijven – soms reikt de drift tot wel dertig meter. Daarbij is het belang van een

Normaal gesproken is Edo niet zo'n witvisser. "Maar dat mobiele matches vind ik wel kicken!"



goede lijnafgifte cruciaal. De meeste lichte molentjes (maat 1000) vallen al snel door de mand op deze driftafstanden. De lijn wikkelt niet gemakkelijk van hun smalle spoeltjes af, terwijl ook de inhaalsnelheid achterblijft. Beter kies je voor een 2500 model met een bredere spoel waar de lijn bijna zonder weerstand 'afvalt'.

ONTSPANNEN

De schemering luidt meestal het einde in van de blankvoornsessies. Waar andere

soorten nog doorgaan met azen, haakt *Rutilus rutilus* langzaam af. Ook wij taaien af. We klikken de dynamo's tegen de voorbanden. Het is nog een eind terugfietsen, maar er valt genoeg te bepraten na al die mooie vangsten. De stress van het 'blanken' is uit ons lijf verdwenen en we fietsen ontspannen met de hengels in de hand huiswaarts. Edo en Robert zijn inmiddels zo enthousiast geworden, dat ze besluiten om de volgende dag opnieuw de fiets te pakken om te gaan matches. ◀

Zodra de schemering inzet, stopt de blankvoorn meestal met azen. Voor ons ook het sein om naar huis te gaan.



DOBBERS VOOR STROMEND WATER

Stickfloats en Avons hebben een vaste verbinding op de lijn met enkele lijnringetjes. Wagglers zijn anders, die zitten alleen aan de onderzijde met de lijn verbonden, meestal opgesloten tussen twee loodhagels. We zullen hier niet te diep ingaan op de verschillende types waggler. Wat van groter belang is, is de uitloding. Een stickfloat kun je nog wel redelijk straffeloos gelijkmatig uitloden met hagels van groot naar klein aflopend, maar een lukraak uitgelode waggler zal al snel veranderen in een hopeloze knopenbende. Van belang is daarom dat je ongeveer 3/4 van het totaalgewicht aan lood direct bij de dobber (waggler) plaatst. De rest van het loodgewicht plaats je 'progressief' op de onderste helft van de afstand tussen haak en dobber, zodanig dat de loodjes elkaar niet kunnen raken bij het overslaan. Bij het ingooien zal het zwaardere gewicht bij de dobber de lichte onderlijn vooraf gaan. Zorg daarom dat je de lijn tegenhoudt voordat hij het water raakt zodat de lijn onder de dobber zich kan strekken. Een waggler kun je ook als schuifdobber optuigen, soms ook slider genoemd, met een bulklood (olivettelood) als grootste gewicht en een (siliconen of draad) stuitje met kraaltje om de schuivende dobber op de juiste diepte tegen te houden.

Stickfloats en Avons zitten boven en onder met lijnringetjes aan je hoofdlijn.



Ook een ordinaire stroomdobber – zoals deze Sensas Desque van 8 gram – doet prima dienst bij het drijven.

